

עין משפט
נר מצוה

ט:

לאַפּקוועי דאָסיראד מיניד. יט' דלפוטרו ממנזות עריפה לאַ

היה זריך להפריש מספק כמו שאין נותן לכהן מספק כמו כן אינו עורפו מספק: **וּתִגַּן** רבי יהודה אומר במזיד קידש. משמע הכא כ' דמקודשת⁶ בגזולין קודם שיגיע לירושלים

לאַ והא דלמר בְּסוֹף פ' חלק (סנהדרין יג:). בגזולין דברי הכל יט' פטורין מן החלה לאו משום דחשיב ממון

גבוה לכולי עלמא בגזולין אלא משום דלא קרינן ציה עריסותיכם כיון דלסור בלחילה וכן עט' עיר הנדמה לאו שללה הוא דלאמר התם יז' בזהשוכר את הפועלים (ב"מ 5.) נמי יט' פטר ר"י מחסימה מעשר חוץ לחומה לאו

משום דחשיב ממון גבוה חוץ לחומה אלא משום דנעינן דישוי הראוי לו כדממעטינן הקדש ממעילה⁷: **מבכ' האובל** **אשר איבא אובל** יט' **שיכול** **דאהביזו** **דאחרים** **קריי אובל**. וא"ת פרק כסוי הסם (חולין פה.) פטרינן עוף טמא מכסוי לרבי שמעון גבי שמיטה **שאניה** ראיה מדכתיב **יז' חיה** או עוף **אשר יאכל וגו'** יט' והא אוכל שאמה יכול להאכיל לאחרים הוא יט' יש לומר התם חיה או עוף כתיב משמע דלאתא למעוטי מינים

טמאים שאין נאכלין לישראל ואף על גב שיכול להאכילן לאחרים יט' אכל הכא מכל האוכל אשר יאכל ט' משמע שפיר למעוטי שאין נאכל לאחרים: מה

- כל המבור אשר יקדל בבקר ובצאן תזכר כקדש לז' תעבד לא תעבד בבקר שורך ולא תגז בבור צאנך: דברים טו טי
- וכל פטר חמר תפדה בשה ואדם את תפדה וגפרתו וכל בבור אדם בגבין תפדה: שמות יג יג
- והורדו וגבי העיר הורא את העגלה לא תלל ארון אשר לא יעבד בו ולא יקדש וגפרו שם את העגלה בנהי: דברים כא ד

- מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישקה בכל כלי יטמא: ויקרא יא לד

שיטה מקובצת

א רב אשי מין : אן אלאמ כל כמה דלא. תיבת כיון נחקק: א. פטר. עי. תוס' מנחות (א. פ. ע"א) ד"ה עובד כוכבים:

ט' בהנאה דברי ר' יהודה: ט' בשה ומותר אחר ו' קידש לענין לקדושת אשה בסתר: ט' אחרון נתפס בשביעית והפיר עצמו אסור: ט' גזוז פטר חמור: ט' דרם ומעט עד שיפטר את כל: ט' ליתחן מן השדה וקס"ד: ט' ואחרון אחרון נתפס: י' אמר רבא ורסנין: י' ועורף בקופרין הסיד: י' לטומאת נבלות: י' אחרים טמא אע"פ: י' ממש ודבדלת חן איכא למימר: י' מתיבא בחר טומאה להכי. תיבת לחו נפקח: י' בישראל. ס"א דאי תרי כולי יומיה לא מיתסר: י' מניה אבל לפטר מנפוצ: י' הכא דל"ה יהודה הוי ממונה ומקדשת: יא' לירושלים מדיכיל לקדש: יב' הכל עיסת מעשר שני פטורה מן החלה: יב' וכן לענין עיר: יב' התם ובהשובר: יב' נמי דפטר ר' מנחסימא בפטור חוץ: יב' אוכל שאתה יכול להאכילו: יב' וגו' ואמאי והא: יב' הוא ועוד קשה טפי לרבנן דאפילו לפטר שאין אתה יכול להאכיל לאחרים ושיביא אוכל כמי שראו היה ממש עוף טמא וי"ל: יב' לאחרים דאי לאו הכי לשותק קרא מניה אבל כו'. ובתור"ח חירצה דשניא בסטרי דאין לחלות טעמא בשביעית אוכל דהא בהמה טהורה אינה צריכה כסוי ואע"פ שהוא אוכל אוכל ואיכ' (ח"ל) (האין) אשר יאכל דוקא אותו דשרי לאכול ולמעט האסור לאכול:

רבינו גרשום

ר' יוסי הוא ליתני נמי בתנתי' ויצאו ארץ מדיא קתני ש"מ דלא ר' יוסי אמר אלא רבנן ותיובתא לאביי: ורבנן. דמתני' דאמרי נותן טלה אחד לקדש דאוקמינא למתיני כרבנן דפליגי עליה דר' יוסי ליאמ. (ורבנן בין לרבנן ובין ר' יוסי קאמר ליאמ)

קסברי רבנן ואית דאמר ורבנן דפליגי עליה דר' יוסי באידך פירקין כי יציאו ב' דאשים כאחד

דאמר וכת"א אחד לו ואחד רחם אלא לכל אחד מצד אחד: דאי כוליה רחם מקדש. כלומר מכל צדדין בעינן דליעב כבכור נתיי רבאי אפשר לצמצם פליגי דרבנן בכור דאי פסוק וישא לחוץ טפי מן חבורה: חציצה מיהא הא איכא. דכל חד וחד דחציץ אחרייה דלא נגע רחם בכל סביביו: דאמר ר' יוסי מיהא דלא למשמע דלא בעינן דכוליה רחם מקדש דאע"ג דלא נגע הרחם בכל סביביו דכל אחד כיון דשניהם העוברין מין אחד חן מין במינו אינו חוצץ. וחשיב כאילו נגע הרחם סביב כל אחד: כיון דלעצמו הוא ולישראל למה לי לאפורשיה: לאפקועיה לאיסוריה דפטר חמור מניה שיהא מותר בגיזה ועבודה החמור: והרי בכור אדם דצריך פרייה ומותר בהנאה מפשה ידיו אפי' קודם שילוקין נותן לו לכהן מן השליקות בשוויו כמה שזר הבכור ודפדאוו: בשוויו לא קאמרינן. דאם רצה לפרותו בשוויו לא הקפידה התורה עליו דאין יכול לפרותו ואכל בשה והכי קאמר יש לך דרב הקפידה התורה עליו לאפקועיה לאיסוריה בשה. כלומר כשאני רוצה לפרותו בשוויו אין יכול להפקיע איסורו אלא בשה: והרי מעשר שהקפידה התורה עליו שאינו יכול לחללו על אסימון אלא על כסף צורה ותנן במס' קדושין ר' יהודה אומר במזיד קידש אם קידש בו במזיד את האשה ממקדשת ומפרש התם מי"ט אלאמ דמותר בהנאה (ובא נמי) אמר לך ר' יהודה מקדושי אשה לא מצית מוחבת לי ולענין קידוש אשה בפטר חמור נמי מקדשה כדרי' אלעזר דאשת יודעת כי הכא נמי הא אשה בשר דאיקדשה בפטר חמור פרקה ליה בשה ומיקדשה ליה בהך דביני ביני באותו עורך משפטר חמור שוה יותר מן השד והדינו חולין גמורין אבל בהוא עצמו קודם שפנהי אסור בהנאה דבאמינא: יש לך דבר שפירינו מותר בהנאה. שאין תופסת קדושה בפירינו שאם פדאו בשה או בדמים יכול להן למוכרו או נותנו

הלוקח עובר חמורו פרק ראשון בכורות

לימא קסברי רבנן מקלם רחס. הנוגע בצכור מקדשו דנהי דאי אפשר לנמס ורשאון לחודיה קדיש איכא למיפדך הא קודם שילא כולו ילא אחיו וחאך צינו לציץ הרחס וכתיב (צמדנר ח) פטר כל רחס יט' עד שיפטור כל הרחס. ולר' יוסי ליכא למיפדך דכיון דתרווייהו

קדשו כחד דמו: מין צמינו. ואלו שניהם מין אחד: **ומותר**. קודם פדיונו: **בכור אדם**. מותר בהנאה למעשה ידיו קודם פדייה דהא לא אשכחן דלסור: **שהקפידה וכו'**. וכיון דממחרת כולי האץ שצבע לו הכמוב פדיון בשה ולא בלחור ודאי אסור בהנאה: **בשלקי**. עשדים שלוקות: **בשויו**. שנותן עשדים שזה דמי החמור לכהן: **בשויו לא אחרי'**. דלא חמיר מהקדשות: **לאפקועי לאיסורא בשה**. ואפילו שלא בשויו דכדתי מנתי' [ע"פ] דגלו וקטן: **בכסף** **זורי**. דלוינו מתחלל על אסימון כדכתיב (דברים יד) **וצרת הכסף בידך: חס צמזי**. שנתכוון לחללו: **קידש**. חס קידש צו את האשה מקודשת. אלמא מותר בהנאה לר' יהודה: **בזר דבני וצני**. ששום החמור יותר מן השש:

שפדיונו מוסר. כגון הכל שהכהן אוכל את השש בלא שום הקצנה והוא אסור קודם פדיון דהא פסולי המוקדשין שאסורין בהנאה קודם פדיונן הוי פדיונן נתפס בקדושתן ואסור: **בשעית**. המוכר פירות בשעית הדמים מותרין לעולם והפירות עצמן מתמצערין בשעת הציעור כשלהן לחיה י'. וקס"ד דהאי מקשה דפדיון בשעית מותר לעולם ולא שמייעא ליה **הא** דלחמין אחרון נתפס: **אחרון אחרון** **בנמ'** סוכה (דף מ:.) לקח צפירות בשעית בשר אלו ואלו מתצערין בשעת הציעור לקח בצבצר יין ילא בשר ונכנס יין יין בצמין' ילא יין ונכנס שמן ואחרון יא' נתפס בשעית להחצער ופרי עצמו שגדל בשעית שגזא אלו מכחו ככ"מ שהוא אסור מן הציעור ואילין: **בשך ושל אחרים**. עובדי כוכבים כגון צכור בהמה שיש בה שותפות לעובד כוכבים אע"ג דמחייב ר' יהודה למיתב חזי דמזי לכהן שרי בגיזה ועבודה שאין קדושה לחלצין

אכל פטר חמור לא ממעט מהאי קרא וכל כמה דלא ממעט לא שרינן ליה דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור בהמה טהורה ולרבי שמעון ממעט ליה קרא: **בשלמא** **לרבי יסודה**. דדריש לאנך ולא של שותפות עובד כוכבים: **היינו דכתיב לאנך**. דמשמע המיוחד לך ולא כתב לאן סתמא. ושוך אע"ג דמניי למיתב בצכור שור ומימעט נמי צכור אדם מניה אפי' הכי אטו לאנך כתב שורך: **ה"ג היינו דכתיב לאנך ושוך** אטו לאנך אלא לר"ש לכמוז שור אלא פטר חמור לא ממעט מהאי קרא ולכנא' דלא גרע בצכור